

Výrok

- 1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 27. června 2007, *Nizozemské království v. Komise (T-182/06)*, se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí Komise 2006/372/ES ze dne 3. května 2006 o předložení vnitrostátních předpisů, které Nizozemské království oznámilo podle čl. 95 odst. 5 Smlouvy o ES a kterými se stanovují mezní hodnoty pro emise částic z vozidel poháněných vznětovým motorem, se zrušuje.
- 3) Komisi Evropských společenství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.11.2007.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 4. listopadu 2008 – Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-95/08) (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2004/9/ES — Nezřízení orgánů pověřených inspekcí laboratoří a ověřování studií uskutečněných posledně uvedenými pro posouzení souladu se správnou laboratorní praxí)

(2008/C 327/09)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Rozet a P. Oliver, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství (zástupce: C. Schiltz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem – Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/9/ES ze dne 11. února 2004 o inspekci a ověřování správné laboratorní praxe (SLP) (Úř. věst. L 50, s. 28; Zvl. vyd. 15/08, s. 65) – Nezřízení orgánů pověřených inspekcí laboratoří a ověřování studií uskutečněných posledně uvedenými pro posouzení souladu se správnou laboratorní praxí

Výrok

- 1) Lucemburské velkovévodství tím, že nezřídilo orgány schopné vykonávat kontrolu provádění zásad správné laboratorní praxe, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají na základě článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/9/ES ze dne 11. února 2004 o inspekci a ověřování správné laboratorní praxe (BPL).
- 2) Lucemburskému velkovévodství se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 6. října 2008 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de grande instance de Nanterre – Francie) – Société Roquette Frères v. Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects

(Věc C-466/06) (¹)

(„Článek 104 odst. 3 jednacího řádu — Společná organizace trhů v odvětví cukru — Izoglukóza — Stanovení základního množství pro přidělení produkčních kvót — Izoglukóza produkována jako meziprodukt — Článek 24 odst. 2 nařízení (EHS) č. 1785/81 — Článek 27 odst. 3 nařízení (ES) č. 2038/1999 — Článek 1 nařízení (ES) č. 2073/2000 — Článek 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 1260/2001 — Článek 1 nařízení (ES) č. 1745/2002 — Článek 1 nařízení (ES) č. 1739/2003 — Dávky z produkce — Prováděcí pravidla režimu kvót — Zohlednění množství cukru obsaženého ve zpracovaných produktech — Vymezení exportovatelného přebytku — Vymezení průměrné ztráty“)

(2008/C 327/10)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Nanterre.

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société Roquette Frères

Žalovaní: Direction générale des douanes et droits indirects, Recette principale de Gennevilliers de la Direction générale des douanes et des droits indirects